

Szlaki nadziei. Odyseja wolności

<https://szlakinadziei.ipn.gov.pl/sn/wystawy/postacie/92461,Stanislaw-Poziomek-1908-1944.html>
27.04.2024, 09:05

Stanisław Poziomek (1908-1944)

Dowódca 304. Dywizjonu Bombowego „Ziemi Śląskiej im. ks. Józefa Poniatowskiego”

Urodził się 22 marca 1908 r. we wsi Potoczek w rodzinie Stanisława i Marianny z Chyckich. W latach 1923-1928 uczęszczał do Państwowego Seminarium Nauczycielskiego w Chełmie, a następnie do Szkoły Podchorążych Piechoty w Komorowie, którą ukończył w 1931 r. Po mianowaniu podporucznikiem został przydzielony do 36. Pułku Piechoty Legii Akademickiej. Jego starania o zmianę formacji z piechoty na lotnictwo przyniosły pozytywny efekt i Stanisław Poziomek został skierowany na dziesięciomiesięczny Kurs Obserwatorów Lotniczych do Centrum Wyszkolenia Oficerów Lotnictwa w Dęblinie. W marcu 1934 r. otrzymał awans na stopień porucznika, a od 31 sierpnia 1934 r. służył już jako porucznik obserwator. Otrzymał przydział do 5. Pułku Lotniczego w Lidzie i podnosił kwalifikacje zawodowe podczas studiów w Wyższej Szkole Wojennej w Warszawie. Po ukończeniu studiów, jako oficer dyplomowany otrzymał 19 marca 1939 r. awans na stopień kapitana. 18 sierpnia 1939 r. został przydzielony do Referatu Zaopatrzenia w Sztapie Głównym Naczelnego Dowództwa Lotnictwa.

W ramach tej jednostki, która po wybuchu II wojny światowej weszła w struktury Naczelnego Dowództwa Lotnictwa i Obrony Powietrznej, wziął udział w wojnie obronnej. Po agresji Związku Sowieckiego na Polskę, 18 września, przekroczył w Kutach granicę polsko-rumuńską. Uniknął internowania i 15 marca 1940 r. dotarł do Francji. Po kapitulacji Francji przedostał się do Wielkiej Brytanii, gdzie wstąpił do Polskich Sił Powietrznych.

Został skierowany na przeszkolenie lotnicze do 12. Operation Training Unit (OTU) i po jego ukończeniu 26 sierpnia 1940 r. został przydzielony do 305. Dywizjonu Bombowego Ziemi Wielkopolskiej i Lidzkiej. Po osiągnięciu gotowości bojowej przez Dywizjon, Stanisław Poziomek brał udział w nalotach na cele w okupowanej przez Niemców Europie. 20 czerwca 1941 r. otrzymał Polowy Znak Obserwatora oraz został mianowany dowódcą eskadry „A”. Awans na stopień majora otrzymał 1 września 1941 r. 20 października miał już na swoim koncie 19 lotów bojowych. 12 listopada 1941 r. został dowódcą 304. Dywizjonu Bombowego „Ziemi Śląskiej im. ks. Józefa Poniatowskiego” i dowodził nim do 16 sierpnia 1942 r. Po blisko

dwuletniej służbie bojowej i zakończeniu tury lotów bojowych, został przeniesiony do Wydziału Organizacyjnego Dowództwa Lotnictwa PSP, w którym służył do kwietnia 1943 r.

W lutym 1943 r. wziął udział w tzw. spisku przeciw gen. Stanisławowi Ujejskiemu. Za organizację zebrań oraz zbieranie podpisów pod listem protestacyjnym skierowanym na ręce Prezydenta RP Władysława Raczkiewicza, został 21 kwietnia 1943 r. przeniesiony karnie do Stacji Zbornej Oficerów w Rothesay na wyspie Bute.

Po tragicznej śmierci gen. Władysława Sikorskiego, nowy Wódz Naczelny gen. Kazimierz Sosnkowski przywrócił go do służby. Awansował na stopień podpułkownika i objął stanowisko zastępcy szefa sztabu Inspektoratu PSP. Funkcję tę pełnił do tragicznej nocy z 10 na 11 kwietnia 1944 r., gdy wizytując 304. Dywizjon, zgłosił się jako tzw. nadliczbowy na lot patrolowy nad Zatoką Biskajską. Wellington, którym leciał, został zestrzelony przez niemieckie myśliwce nocne, cała załoga zginęła. Ciało ppłk dypl. obs. Stanisława Poziomka zostało wyłowione 22 września 1944 r. w hiszpańskim porcie Santander i tego samego dnia pogrzebane na brytyjskim cmentarzu wojennym w Bilbao.

Za swą służbę został odznaczony Srebrnym Krzyżem Orderu Wojennego Virtuti Militari (nr 9114), czterokrotnie Krzyżem Walecznych, trzykrotnie Medalem Lotniczym, Brązowym Medalem za Długoletnią Służbę, Polowym Znakiem Obserwatora oraz brytyjskim Distinguished Flying Cross.

[Poprzedni Strona](#)

[Następny Strona](#)

Stanisław Poziomek w stopniu majora.

